

**B. Lievegoed:
Eine Kultur des Herzens
(részlet)**

A mongol impulzusról

Ami a jövőt illeti, számolok azzal, hogy a legnagyobb külső káosz ideje elébe nézünk. Gyakran úgy véljük, hogy azért ez nem következik be olyan gyorsan. De úgy vélem, sokkal előbb következik be, mint gondoljuk. Számtalan negatív impulzus jelenik meg a világ színpadán, annak ellenére, hogy ma még nem játszik fontos szerepet. Fontos ezeket az impulzusokat felismerni. Már ez évszázad kezdete óta jóslhatjuk a következőket az antropozófia alapján:

A kínai krónikások szerint körülbelül nyolcszáz évenként színre lép egy úgynevezett „mongol-turáni impulzus”. Nyolcszáz évenként ébred a mongol-turáni impulzus, majd úgy száz évre rá újra összeomlik. Ezeket a hullámokat a kínaiak leírták krónikáikban, és ezek kivédése érdekében építették fel a nagy kínai falat.

Európa ellen Krisztus után 350 és 450 között éltünk át egy mongol impulzust, amely Attilával ért véget. Majd egy másikat 1150 és 1250 között, amely a liegnitzi csatával ért véget. Ha rászámolunk nyolcszáz évet, elérkezünk az 1950 és 2050 közötti időszakig, Ennek példáját fedezhetjük fel a bolsevizmusban, a sztálinizmusban, azt az abszolút hideg erőhatást, amely semmit sem törődött az emberek életével. Még az orosz titkosszolgálat, a KGB is – Andropov volt a vezetője, - ennek az impulzusnak a kifejezője. Mindez azonban csak példa. Az az érzésem, hogy a tulajdonképpeni impulzusra csak 2000 után kerül sor.

Azt nem lehet megmondani, hogy az majd honnan érkezik, mert mostanság ezek az impulzusok nem kötődnek földrajzi helyekhez. Jöhet Oroszországból, de akár Kínából is, esetleg Amerikából. Rudolf Steiner mutatott rá arra, hogy ezek a visszatérő impulzusok összefüggenek azzal, amit az antropozófia ahrimáni erőknek nevez. Steiner szerint, ezek a századfordulón lesznek nagyobb mértékben hatásosak. Ezek az erők a hideg hatalomvágyat ültették be az emberbe. Felismerhetők arról a rideg stratégiáról, amellyel nekilátnak a dolgoknak.

A mongol impulzus mellett megéljük az iszlám mérhetetlen feléledését. Összefügg ez azzal az ellentétes erővel, amelyet az antropozófia „luciferi”-nek nevezett el. A luciferi erők vak fanatizmust szülnek. Ez egészen más, mint a

hívös, kiszámítható ahrimani módszer. Az iszlámban találkozunk ezzel a fanatizmussal...

(- vágok -)

E két impulzus hatalmasodik majd el a világon. Amit most látunk, az csak előjáték. Ezúttal azonban nem megy úgy végbe, hogy mongol hordák apró lovaikon idevágatnak a tundrán át. Az impulzusok más alakot fognak ölteni. Mindenképp le kell őket leplezni. A külső forma nagyon eltérő lehet, ám most arról a szándékról van szó, amely hat benne. Iránban láthatjuk, ahogy az ott megy végbe. Az anyák elátkozzák gyermekeiket, mert nem a harcmezőn estek el.

Ami itt át akar törni, az egy michaelisztikus kultúra. És ennek fognak ellenszegülni az ellenerők. Lucifer és Ahriman befolyása, fanatizmus és rideg leszámolás, ezek vezetnek el az embert az emberiségtől. Ám a Michael-féle kultúra éppen hogy emberi. Ezt úgy is leírhatjuk, hogy ez a kultúra gondolatot akar beültetni az akarásba, és akaratot a gondolkodásba. „Gondolatba bevinni az akaratot” annyit jelent, mint újra kreatívvá tenni a gondolatot, ami már nem megy automatikusan végbe a példánkban, hanem csupán képletesen, egyben egzakt módon. Ezáltal az erkölcsi erők hatással lesznek akaratunkra. A gondolkodás erkölcsi intenciókat alkot, és ezeket ülteti be az akaratba. A valódi emberiség közepén, a szívben keletkezik. És napjaink kultúrájában indítunk támadást ez ellen a közép ellen. Elkerülhetetlen, hogy egy új, emberi tudomány jöjjön létre, amely elkötelezi magát egy új realizmus irányába: hogy nem létezik anyag lélek nélkül, és nincs lélek anyag nélkül...

.....

De azt is gondolom, hogy a pozitív oldal sokkal erősebb, mint akkor volt. Aki körül néz és tudja, miként fedezhetők fel az új impulzusok, az felismeri, hogy azok jelen vannak. A világosság mindig erősebb a sötétségnél.